

POHOD MLADIH PLANINCEV DO KOČE PRI JELENOVEM STUDENCU (850 m)

Za nami je že več kot mesec in pol pouka in končno so tudi mladi planinci dočakali težko pričakovani prvi planinski pohod v šolskem letu 24/25. Prvo planinsko razočaranje je bilo, v začetku meseca oktobra, ko je ponagajalo vreme in tako odpihnilo in premaknilo dvodnevni planinski tabor na pomlad. Drugo razočaranje je prišlo 14 dni kasneje, ko so za načrtovani kostonjev pohod na Dolenjsko ostali brez avtobusnega prevoza. V tretje pa je ekipa vodnic in mentorice našla rešitev in izhod v sili ter hitro organizirala pohod do domače Koče pri Jelenovem studencu.

Tako se je 19. oktobra, v oblačnem in turobnem sobotnem jesenskem jutru, na parkirišču v Podgorski ulici, zbralo 55 mladih planincev (iz naše šole 18 mlajših in 4 starejši) s treh kočevskih osnovnih šol. Vodnica Branka je podala nekaj navodil in pravil, ki jih mora vedeti in upoštevati vsak planinec. Kar nekaj mladih planincev je bilo tokrat prvič na pohodu s tako veliko in organizirano planinsko skupino.

Planinski pohod se je začel na čelu z vodnico, potem pa se je razvila dolga kolona veselih in razigranih otrok od 2. do 9. razreda. Med njimi pa so se razporedile še mentorice Melita, Julija in Polonca. Mahnili smo jo kar po Grajski poti. Med hojo so se nekajkrat ustavili, slekli odvečna oblačila, malo odžejali, ponovili in osvojili, predvsem novi planinci, nekaj planinskega znanja (znani domači in slovenski planinci, markacije, nadmorska višina, rastlinstvo, kamenine ...) in si pogledali nekaj naravnih značilnosti naše Stojne.

Kar nekaj mladih planincev je povedalo, da še nikoli niso bili v Koči pri Jelenovem studencu, zato je bila zvedavost in radostno pričakovanje še toliko večje. Med hojo jih ni motila ne megla, ne rahlo rosenje, saj je pot ob klepetu in druženju z vrstniki kaj hitro minila.

V koči jih je pričakala zakurjena peč in topla malica. Oskrbnica Maja je skuhala hrenovke in domač lipov čaj. Ooo, kako je bil okusen! Planinski želodčki so zmleli vse kar so dobili, kdor je želel. Je dobil še repete, nekateri pa še dodatek iz nahrbtnika, svojega ali sosedovega. Kajti prijazno je, da si v skupini stvari porazdelimo in ne poskrbimo samo zase.

Po malici je prišel čas za risanje in zapis vtisov in utrinkov. Nekaj planincev novincev je v svoj dnevnik napisalo prve risbe, črke in številke oz. podatke o pohodu, ostali pa so potek izpolnjevanja dnevnikov že dodobra poznali. V dnevniku je na drugi strani napisana tudi planinska himna. Prvi pohod je bil gotovo priložnost, da jo novinci spoznajo, vsi ostali pa himno ponovijo oz. jo priključijo iz spomina. Vsi zbrani udeleženci pohoda so pesem nekajkrat zapeli. Vsaka ponovitev je zazvenela lepše in bolj ubrano. V koči in zunaj nje skoraj ni bilo ostalih planincev, zato so mladi planinci imeli dovolj prostora za gibanje v koči in igro na prostem. Hoja v dolino je nekaj časa potekala po markirani poti, nekaj časa pa iz varnostnih razlogov kar po cesti.

Prvi pohod je bil s prihodom na izhodišče tako pospravljen pod streho. Vsi pohodniki upajo in si želijo, da bi v bodoče imeli več sreče z vremenom in ostalimi dejavniki, ki so pomembni za uspešno načrtovanje, organizacijo in izvedbo planinskega pohoda. Kmalu bo mesece november in z njim nov planinski izziv.

Mentorica Melita Berlan